

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vst. cepiti naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Čulina. Lastnik konsorski list »Edinost«. — Tisk tiskarna »Edinost«, vplivna zadruga z enojnim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina splošno: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
za tri meseca 6.—
za nedeljske izdaje za celo leto 2.20
za pol leta 1.10

Posamzne številke »Edinosti« se prodajajo po 5 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašje se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Gene: Oglašje tvojcev in obrtnikov mm po 10 sta. Osmerice, zahvale, poslanice, oglašje denarnih zavodov mm po 20 vln. Oglašje v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljnja vrsta 2.—

Mali oglašje po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašje sprejema inšertni oddelček »Edinosti«. Naročnina in reklamacija se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi »Edinosti«. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšertni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštobeznamnični račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Italijanska bojišča. — Srdit italijanski napad z ročnimi granatami pri Smartinu na Krasu odbit. Drugod malo bojev.

Zapadno bojišče. — Malenkostni boji na angleški in verdunski fronti.

Ruska in balkanska bojišča. — Nič pomembnega.

Turška bojišča. — Ojačena ruska ofenziva v središču kavkaške fronte zavrnjena. Drugod nič izprememb.

Maše uradno poročilo.

DUNAJ, 14. (Kor.) Uradno se razglasa: 14. majnika 1916, opoldne.

Rusko in jugovzhodno bojišče. — Nič pomembnega.

Italijansko bojišče. — Na doberdolski planoti smo ponoči po trdovratnem boju odbili srdit italijanski napad z ročnimi granatami zapadno Smartina. Drugače je bilo malo bojnega delovanja. Namesnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, iml.

Neresnična ruska poročila.

DUNAJ, 14. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Ruski list »Rječje« je pisal 2. t. m., da so bili pri armadi bavarske prince Leopolda avstro-ogrski častniki zaradi soudeležbe pri pretepu med avstrijskimi in nemškimi četami po avstrijskem vojnem sodišču obsojeni v smrti dočim so bili soudeleženi nemški častnik kaznovani le disciplinarno, kar je med avstrijskimi častniki pobudilo nezadovoljstvo in mrmljanje. »Rječje« je ob tej priliki zašla zopet v pogreško, ki jo pogostoma zaprejšajo ruski časopisi, da ne poznavajoč razmere, ki vladajo v naših zavzetih armadah, naprtuje nam ruske dogodke. Ker se morda dogajajo pretepi med ruskimi častniki in četami, je mislil ruski urednik, da se tudi pri nas in naših zavzetih dogaja podobno, in si je izmislil to abotno bajko, ki je nato v raznih enačih krožila po različnih sovražnih listih. Zdi se, da ruski časopise zelo nizko cenijo svoje čitateljstvo, da mu nudi take roparske pripovedke.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 14. (Kor.) Wolffov uradno poroča: Veliki glavni stan, 14. majnika 1916.

Zapadno bojišče. — Naš poizvedovalni oddelček je v Ploegsteerskem gozdu (severno Armentières) vdri v drugo sovražno črto, razstrelil prekop za mine in se vrnil z 10 ujetimi Angleži. V okolici Givenchy en Gohelle so se vršile razstrelbe min v angleški postojanki in za nas uspešne borbe za jarke in rupe. Na zapadnem bregu Moze smo zavrnili francoski napad z ročnimi granatami na gršč 304. Medsebojno artiljerijsko delovanje na obeh bregovih Moze je bilo živahno.

Vzhodno bojišče. — Nič posebnih dogodkov.

Balkansko bojišče. — Sovražne letalce, ki so metali bombe na Mirovce in Dojran, je pregnal ogenj naših obrambnih topov.

Mirovno gibanje na Angleskem.

LONDON, 12. (Reuter.) — (Kor.) V etniškem zavodu se je vršilo včeraj zborovanje in prid miru. Policija je ščitila zborovanje in je zadržala ljudsko množico, ki je posili hotela vdrati na zborovališče. Ko so zborovalci odhajali, jih je množica napadla. Več ljudi je bilo ranjenih.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 13. (Agence Tel. Milli.) Glavni stan javlja: Iraška fronta: Nič izpremembe. — Kavkaška fronta: Sovražnik, ki smo ga v središču v odseku gore Kope pregnali iz njegovih postojank, je, ko je ojačil svojo, 11. t. m. ponesrečeno ofenzivo in se zastavil siloviteje, 12. t. m., petkrat zaporedoma kvdkito napadel gori

PODLISTEK

Prima donna.

Iz italijanskega življenja. — Spisal Avgust Senoa

Kako še je tedaj, ko je začela svojega starega moža primerljati z upladostnim tujcem! Hudo je bilo to za njeno trdno voljo.

Mož jej je bil star, izcepjen, izkipeleč, a Riego ugled moške lopote; nje mož je bil plitvega uma, poln muh, ne poznavajoč ne krasote, ne umetnosti, a Riego mlad človek, poznavalec človeške naravi, ljubeznjiv mladenič, občudovalec pesništva in glasbe, človek polne glave, polnega srca.

Minolo je precej časa a grofica ni mogla izvršiti svoje namere. Bila je prečastna in fine naravi in preveč jej je ugajal mladi Spanec, da bi bila sama pripravila priliko, ki naj bi njegovo strast navedla v stalno prijateljstvo. Da je bila kometja, kakor ni bila, lažje bi se bila lotila ne-

Kope in Bahtji, ki stojijo dalje proti severu, da bi zopet osvojili svojo izgubljeno postojanko. Vse te naspade smo odbili s protinapadi. Naša artiljerija je umikajočim se sovražnim kolonom zadala s svojim učinkovitim ognjem velike izgube. V tem boju smo ujeli nad sto mož. Na ostalih odsekih te fronte neznatni boji med patroljami. — Tri sovražna letala, ki so včeraj letela čez Galipoljski polotok, so pobegnula proti Tenedu, ko so vzletela naša letala, da bi jih zasledovala. Sovražna križarka, ki je hotela zapluti v sigladjsko pristanišče, južno Vurle, se je morala, ko je na naš ogenj odeovorila z dvema brezuspešnimi streloma, umekniti proti Samu. Naši topovi so trikrat naravnost zadeli križarko. — Na ostalih frontah nič bistvenega.

Izpremembe v turškem ministru.

CARIGRAD, 13. (Kor.) Carigradski nadžupan, mestni prefekt in vali, Ibrahim Džambolat bej, je bil imenovan za državne podtajnika notranjih zadev. Na njegovo mesto je bil imenovan za nadžupana carigradski generalni policijski ravnatelj Badri bej.

Vojna v kolonijah.

LONDON, 13. (Kor.) — (Reuter.) General Smuts javlja: Nemške čete razvijajo pod osebnim vodstvom Letov-Vorbecka znatno delovanje pri Kanda - Irangi ter so poizkusile v noči na 9. t. m. napad, ki so ga pripravile s silnim topovskim ognjem. Bile so s težkimi izgubami odbite. Sovražnik je nadaljeval ofenzivo dne 11. in 12. t. m. Ta poslednji dan je zadnjikrat napel vse sile proti levemu britskemu krilu, pa je bil odbit. Naše izgube so neznatne. — V nekem nepotrjenem poročilu se javlja, da so bojne sile v Ruandi prodrle do Kigali, potem ko so naletele na slaboten odpor.

Irske stvari.

LONDON, 11. (Kor.) (Zakasnelo.) V dolnji zbornici je izjavil državni podtajnik Tennant: Na Irskem je bilo usmrčenih 14 vstašev, na smrt obsojena, toda ne usmrčena, sta bila dva, na ječo je bilo obsojenih 73, v zapor in na prisilno delo na 6 vstašev, 1706 vstašev je bilo deportiranih. Pri deportiranih ni bilo sodnega postopanja, ker za to ni bilo časa. V debati je izjavil Dillon (nacionalist), da bodo usmrčevanja na Irskem izven Dublina povzročila po vsem Irskem veliko razburjenje. Usmrčevanja razjarijo dublinski rebelvastvo, ki je podpiralo vladu pri zadušitvi vstaje. Nesmiselno je, da se pušča Irška pod vojaškim gospodstvom. Cela reka krvi je bila prelita med obema plemenoma dežele, ki ste bili po 300 letih borbi že blizu sporazuma. Cela akcija za medsebojno izmirjenje je bila zadušena v reki krvi. Irsko vladata general Maxwell in dublinski klub. Civilne oblasti so jo pooblahle. V klubih se pravi, da se gospodstvu nacionalistične stranke napravi sedaj konec. Toda Irci, ki so hoteli vstopiti v armado, se ne bodo sedaj nikdar več hoteli vpisati. Izključitev javnosti pri vojnih sodiščih in nadaljevanje usmrčevanj zastrupljata dušo irskega naroda. Na tisoče Dublincev, ki so se pred desetimi dnevi pogumno borili proti sinifskemu gibanju, je sedaj do skrajnosti razjarjenih proti vladi. To razpoloženje se na nevaren način širi po vsej deželi. Dillon se je pritoževal, da se vlada ni posvetovala z nacionalističnimi voditelji, ter je zahteval, da se usmrčevanja takoj ustavijo. Vse razprave pred vojnimi sodišči morajo biti javne. Vstaši so se bili hrabro in pošteno (Medklici). Bilo bi izborno, če bi se vsi britski vojniki bili tako hrabro kakor ti dublinski vstaši. Potem ko je bil, kakor že javljeno, govoril ministrski predsednik Asquith, je izjavil Helay, neodvisen socialist, da bodo zadnje usmrtnice napolnile irski narod z grozo in ne bodo nikdar pozabljene. Razni upori so se izvanredno pretiravali. Slo je za revolto 1500 mož. To bi bila lahko odpravila policija, namesto da se je Dublin obstreljeval z granatami.

varnega poizkusa; ali Julija je bila poštena stalna ženska in poleg tega — česar pa ni nikoli ovajala svetu — strastna ženska.

Izogibala se je, da bi sploh kaj javila Spancu, ker se je je naenkrat polotil strah, ker sama ni vedela, kam jo želja vleče, ker se je bala, da bi silna strast in živa fantazija mogle nadvladati vso modrost, vso razsodnost, ves zakon, s katerim je srce ograjeno v človeški družbi.

Se je mislila, da je trdna, da je svoja, a že ni bila več sama svoja.

Tu se je zgodilo nekaj, kar je pretreslo vso dušo in pospešilo tisto, kar se je moralo na vsak način zgoditi po čustvu, ki je vzkliklo v srcu njenem napram Riegu.

Julija je opazila, da jo Riego vedno redkeje obiskuje, da je od dne do dne bolj zmuden, da se pazno izogiblje vsakega sestanka z groficom.

»Ali naj se svojim izumikanjem izgubim človeka, ki ugaja moji duši, ki ga spoštujem?« — si je govorila grofica.

LONDON, 11. (Kor.) (Zakasnelo.) Gornja zbornica je sprejela resolucijo lorda Loreburna, v kateri izreka zbornica v zvezi z zadnjimi nemiri svojo najglobljo grajo nad upravo Irske.

Za pomožitev ameriške armade.

LONDON, 12. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Newyorka: V soboto se je vršil demonstracijski obhod za pomožitev ameriške armade. Udeležnikov je bilo na stotisoče.

Črnogorsko ministru.

BORDEAUX, 14. (Havas.) — (Kor.) Črnogorski ministri predsednik Andrija Radović in ostali novi črnogorski ministri so prisegli kralju in so prevzeli svojo službo. Vojno ministru, ki ga je odklonil general Gujnić, je prevzel general Milo Matanović. Uradni razglas potrjuje novo sestavo ministru in odstavlja prejšnje ministru.

Popolnjene ladje.

DUNAJ, 14. (Kor.) Meseca aprila leta 1916, so nemški in avstro-ogrski podvodniki potopili 96 sovražnih trgovinskih ladij s približno 22.500 tonami (z vštetiimi ladjami, ki so zadele na mine).

LONDON, 13. (Kor.) — (Reuter.) Admiralita naznanja, da je bila britska jadrnica »Galgate« 6. t. m. 50 milj zapadno Quessanta torpedirana po nemškem podvodniku. 12 mož posadke se je izkrcalo v Brestu, neki drug čoin s 13 možmi se še pogreša. Krmljar je izvovedel, da se je jadrnica ustavila, ko je bilo dano znamenje.

LONDON, 13. (Kor.) Lloydova agentura poroča, da se je britski parnik »Eretria« potopil.

Amerikanska preiskava o potopitvi »Cymbrica«.

LONDON, 14. (Kor.) »Morning Post« poroča iz Washingtona 10. t. m.: Državni oddelček je odredil uradno preiskavo o potopitvi parnika »Cymbrica«. Državni oddelček dvomi o značaju ladje. Če je bila ladja najeta po admiraliteti, ali je vozila municijo ali opravljala transportno službo za vladu, bi jo državni oddelček smatral za vojno ladjo, ki se sme torpedirati brez svarila.

Svedska zbornica.

STOCKHOLM, 14. (Kor.) Socijalni demokrate so vložili v državni zbornici predloge za dosego tesnejšega sodelovanja med vlado in državnim zborom o vprašanjih vnanje politike kakor tudi glede omejitve polja vojaške tajnosti. Prva zbornica je predloge o sporazumu z odborom odklonila, druga zbornica pa jih je sprejela. Ker se obe zbornici niste sporazumeli, so s tem predlogi propadli.

Aprorizacija na Ruskem.

KODANJ, 14. (Kor.) Glasom »Nationaltidende« se je v Petrogradu zborovanje zastopnikov vseh borz in raznih pridobitnih podjetij v Rusiji posvetovalo o vprašanju preskrbe velikih mest z žvili ter je sprejelo število resolucij, v katerih predlaga zborovanje obsežne odredbe proti vladajoči draginji in za zboljšanje transportnih razmer ter zahteva takojšnjo odpravo nedostatkov.

Preuredba vojaških dopustov na Nizozemskem.

HAAG, 12. (Kor.) Uradno se razglasa: Vojni urad poroča, da se namerava za mesec junij preurediti vprašanje dopustov za mobilizirano milico. Dovoljevalci se bodo zopet začasni dopusti. Domo-branski letnik 1913 se odgusti namesto 1. junija šele pozneje, in sicer najkasneje 10. junija.

Voilki požar na Francoskem.

BERN, 12. (Kor.) Lyonski »Progress« javlja, iz Toulona, da je v tovarnah v St. Tropez izbruhnil velik požar, ki je uničil 2500 bal. Ogenj se je razširil na neko ladijednico, kjer so zgorole tri motorne ladje. Ljudje se niso ponesrečili. Stvarna škoda je velika.

»Ženski svet mu se klanja, a jaz se mu kačem hladna, jaz, ki mu želim biti prijateljica! Pa zakaj mu tudi skrivam svojo naklonjenost, zakaj dopuščam, da mu ljubeznjivost drugih žensk zakrivajo mojo prijaznost? Oh, on me ne pozna, misli, da v meni ni srca, kakor tudi drugi svet sodi o meni! O da, zapusti me! In da ga zajame mreža kake nevednice, pred katero ga more braniti samo prava prijateljica? Mari bi bil to greh, ako mu povem, kako ljub mi je? Ali bi me mogel plemeniti človek grajati radi tega, ali spravljati mojo iskrenost v zvezo s kako grešno željo?«

Tako je umovala Julija, ne da bi bila niti mislila, da zahaja na nevarno stransko pot. Njej se je zdelo vse to le nežna skrb za Spanca, v resnici pa je bila to ljubosumnost, vznikla iz tajne ljubezni. Žena ni drugo nego žena, ko je v srcu vzkliklo to čustvo. K temu je bila Julija še — Italijanka.

Odslej se je vedla napram grofu pri-

Razne politične vesti.

Eden prvakov manjšinskega dela na Češkem, dr. Vaclav Samanek, je umrl te dni v Libercu na Češkem nenadne smrti. Pridobil si je neveljnih zaslug v borbi za pravice tamošnje češke manjšine. Bil je svetovalec, voditelj in zaščitnik. Posebno skrb in vnetje je posvečal češkemu šolstvu in je doživel mnogo trpkega v borbi za pravice šeskega jezika.

Ali on je neustrahljiv, vztrajen in neomajen. Ali bil je tudi kristalnega čistega značaja in je v zvezi vsem narodnim borbam zbog svojih osebnih vrlin žival spoštovanje tudi v krogih narodnih nasprotnikov. Narodnu ohrani časten spomin v vrsti tistih mož, ki so vse žrtvovali na toli važnem manjšinskem delu. Dosegel je starost 70 let.

Hujskanje na vojno z Ameriko. O sredstvih, ki jih uporabljajo nekateri ljudje, da bi končno dovedli do spora med Nemčijo in Ameriko, je berlinski ameriški veleposlanik Gerard pripovedoval nekemu sodrudniku berlonske »Nationalzeitung« tako-le: »Te dni se je javno in nejavno brez najmanjšega dokaza govorilo o meni, da naj bi hujskano svojo vladu na vojno, in da tak bi nemška vlada ugodila ameriški vladi karkoli, da bi bila vojna neodvnljiva, ker jo hočem jaz. Oovori se o meni, da imam tovarno za orožje v Ameriki in da imam torej koristi od vojne. — Bil bi celo tako predruj, da so pisali prestolonaslednikovi ženi, da je moja žena redove, ki jih ii je podelil cesar, obesila psu okoli vratu ter ga peljala iz prepahajlišču »unter den Linden«, in še več takih nesramnosti. Zelo sem ogorčen zaradi teh laži in ugotavljam, da taka obrekovanja niso sredstvo za pridobivanje prijateljev.«

Socijalnodemokratec poslanec o narodni koncentraciji. Nedavno se je vršilo v Krakovu plenarno zborovanje poljskih članov gosposke zbornice, državnih in deželnih poslancev. Na tem zborovanju je podal znani socijalnodemokratec parlamentarec, poslanec Daszynski v imenu poljskih socijalnih demokratov izjavo, v kateri je novo izvolitev vrlnega poljskega narodnega odbora označil kot zaključni čin ujedinitvenja vseh poljskih strank Galicije. Po tem ujedinitvenju naj se poljska družba, krvaveča iz tisočerih ran, obvaruje pred trpljenjem, prilajajočim od bratske roke. Ujedinitvenje — je rekel posl. Daszynski — političen izraz dolžnosti, ki jo je gališkim Poljakom naložil srečnejši položaj v primeri z onim soptemnjakov izven Galicije. Verska svoboda, pravica posluževanja svojega materne jezika, samouprava dežele in občln, soudeležba na vladnih poslih države in druge pridobitve, ki so jih Poljaki v Avstriji polstoletja sem postajali deležni — vse to so okolnosti, iz katerih nastajajo deželni gališki napram ostalemu poljskemu narodu, ki je za vsako izkipeenje in za vsako misel na svobodo moral trpeti najstrašnega preganjanja, dolžnosti, ki so dovedle do ustanovitve poljske legije, in ki morajo na ves narod učinkovati v smislu, da ostane živa nada na končno osvoboditev iz ruskega jarma. Veliko delo ujedinitvenja v Galiciji, mora drugim bratom služiti v izgled in v posnemanje. Ujedinitvenje pripomore izdatno k ponirjenju poljske družbe, hudo zadete po vojnih grozotah in po negotovosti glede bodočnosti. Kdor smatra ujedinitvenje poljskih politikov le kot navidezno, dobi v danem slučaju drugačnega pouka.

Te izjave voditelja poljskih socijalnih demokratov so znamenite posebno zato, ker očito kažejo, kako globoke brazde so zaorali sedanjí dogodki v mednarodno socijalno demokratečno organizacijo. Dva taka momenta sta v tej izjavi. V prvo se Daszynski odločno in naravnost izpoveduje k narodnostnemu principu in ideji narodne koncentracije kot neizogibne dolžnosti. V drugo pa so važne z ozirom na dejstvo, da je glavno glasilo avstrijske nemške socijalne demokracije, »Arbeiter Zeitung«, ravno te dni uvedlo temperamentalno polemčno akcijo za reformo uprave z odpravo deželnih avtonomij. V meritum tega vprašanja se nočemo spuščati; priznavamo le na kratko, da je bilo v »Arbeiter Zeitung« tudi argumentov, ki jim ni kar odrekati veljavnosti. Nu, ta reforma je muzika bodočnosti. Kar smo hoteli podčrtati tu, je dejstvo, da se tudi z ozirom na ta problem pota Daszynskega ločujejo od onih avstrijske nemške socijalne demokracije. Med okolnosti, ki nalagajo Poljakom Galicije posebno dolžnost napram drugim delom poljskega naroda, šteje posl. Daszynski tudi deželno upravo! Pripravljajmo se za novo življenje! — V tem smislu je pisal te dni tudi tržaški socijalno-demokratečni list »Lavoratore«. In res kažejo vsi znaki, da je ta poziv globoko utemeljen in da bo socijalna demokracija v Avstriji morala začeti z novim življenjem na podlagi revidiranega programa napram raznim vprašanjem bodoče notranje uredbe v naši državi.

Domtče vesti.

Zrelostni izpiti za gojceve in gojenke goriških učiteljšč v — Ljubljani. Ker je videti, da je c. kr. naučno ministru naklonjeno predlogu, da se omenjeni izpiti izvrše v Ljubljani, kjer je dovolj učiteljskih sil na razpolaganje, in sicer v dobi od dne 6. do dne 15. julija t. l., se torej povzile goriški četrtoletniki in četrtoletnice, da takoj določijo svoje prošnje, opremljene z zadnjimi letnimi izpizčevalom, ravnateljstvu c. kr. moškega učiteljskega goriškega (Ljubljana, Dunajska cesta 38/II). Hkrati se opozarjajo, da se za časa preskrbe s potrebnimi sredstvi, zlasti tudi s potnimi izkaznicami.

Bivšega češkega poslanca dr. Frana Slama, višjega deželnosodnega svetnika v pokouju, je v juniju minolega leta vojaško sodišče na Dunaju obsodilo radi zločina po § 61. k. z. (namerovana neprijava veleizdajniškega podjetja) na 5 let težke ječe. V sled vložene pritožbe ničnosti se je vršila dne 1. maja pri najvišem sodišču na Dunaju zaključna razprava, na kateri je bil dr. Slama popolnoma oproščen, a žnjim tudi 28 brnških dijakov.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil po 11 mesecih Josip Druiovska. Pismo je bilo oddano dne 23. marca t. l. in je prispelo v Trst 12. t. m. Piše, da je zdrav in da so nahaja pri Minskem. Minska družina 368, 2. rota, v Rusiji. Med drugim piše, da se nahaja z njim tudi neki Stolfa iz Sežane, ki je stanoval v Trstu.

Prisrčne pozdrave primorskim Slovcem pošiljajo: Alojzij Placer, Sv. Ivan, Padičan Ivan Kralj, Fran Kocjan Sežana, Anton Mihalič Nasire, Andrej Božič Crnikal, K. Kraljič Bolluce, Ivan Umek Lovce, Alojzij Bizjak St. Vid pri Vipavi, Ivan Čok Lonjer, E. Juretič Podgora, Ciril Koršič, Janko Ukmar Sežana, Filip Peric Brestovica.

Časopisov v Nemčiji je prenehalo izhajati od začetka vojne sem 3000.

Posojilnica v Voloskem je imela v minolem letu K 10.284'65 čistega dobička. Od teh je določila 500 K za ponesrečene po potresu v hrvaškem Primorju, 500 K za one v Baški, 500 K družbi sv. Cirila in Metoda za Istra, 300 K dijaškemu društvu v Voloskem-Opatiji, 200 K dijaškemu podpornemu društvu v Pazinu, 100 K Rdečemu križu, 50 K Gospodarski drugi v Voloskem-Opatiji in 50 K Gospodarski zadrugi v Kastvu.

Podpisni na IV. vojno posojilo v Gorici (II. izkaz.) St. Jožefovo duhovniško društvo K 67.000, Angel Casagrande K 12.000; tvrdka Peter Venuti, Matilda pl. Bockslaff in Josip Goljevšček po K 10.000; c. in kr. stotnik Mih. Pallich K 5000; dr. I. A. B. Rohling K 4000; Josipina baronica Tacco K 2000; Oton Gemrnig, Avgusta Ibounig, prof. Franc Castelliz Josipina Wassmayer, in dr. Gvidon Battiggi po K 1000; Oton Brodbeck ml. K 700 in Ferucij Vinotti K 100.

je opazila, da je v njenem srcu več nego prijateljstvo, pak da se ne more odtegniti temu čustvu. Dosedaj je mislila, da je Riegova strast pod njeno močjo, ali sedaj je začela dvomiti, ie-li res take strasti v njem.

»Zakaj to?« je vpraševala samo sebe, »saj se nobena beneška lepota ne more pohvaliti, da bi bila osvobojena lopega tučca.«

Poprej je vedela, zakaj je Riego zamiljen, mračen, ali sedaj, ko mu je naklonjenega, zakaj se boji sedaj? Razlog za to je hotela doznati na vsak način.

Malo dni potem je bil odsel nje mož v Verono in to za malo časa. Julija je odleglo. Ne moroda za to, ker jej je bila vraga sedaj svobodnejša. Mož je ni oviral v ničemur. Trdno je veroval, da se Julijino srce ne more razvneti za nikogar, razun za umetnost.

Suhoparen, aristokrat kova iz prejšnjega stoletja, je prepričan ženi vse na večjo ter je prihajal v nje salon, ne da bi je čustval, marveč da del nje slave obrne nje-

Podpisli na IV. vojno posojilo. — XXVI. Izkaš. Pio Fondo di Marina K 3.000.000; Neimen. 1.000.000; C. Arnstein K 750.000; Sinovi Jakoba Brunner 200.000; J. V. Mautner K 150.000; Škofjski ordinarijat 147.500; Renner & Band in Sklad proti pelagri po K 100.000; ustanove za tržske dijake K 91.000; Alfonz grof Mensdorff-Ponilly, Karel Escher, Paal & Krebichl, Škofjski ordinarijat na rač. zavoda Grisoni v Kopru in parop. družba „Lussino“ po K 50.000; Avrelija Ursich in sinovi K 40.000; Ljudska hranilnica in posojilnica K 38.800; okrajna bolniška blagajna K 30.000; Ermenty & C. K 25.000; Sklad za popravilo cerkve sv. Jakoba v Opatiji, P. Tipcovich in Göbel & Forti po K 20.000; mladol. S. in B. Jenko K 12.000; dr. L. S. in poreški magistrat po 11.000; L. Granichsteden, Ana vd. Göich, N. D. Caruso, marki dr. Jurij Poreč (Poreč); Societa austriaka di pesca e piscicoltura marina, F. H. Schimpff in H. Bruckbacher po K 10.000; Hugon Müller in dr. Berthold Reif po K 9000; Iv. pl. Ivanishevich K 8100; Gospodarsko društvo, Škedenj K 5.200; N. N., Sofija Sabec, Aglaia Ceconomidis-Carusso K. M. Camus (Poreč), Neimen., Gustav Alberti, Ant. E. Radončić, uradniki tvrde D. Tripcovich, Al. Sbisà (Poreč), Klara Pfau, M. V. Bussanich, Marija vd. Miglievich, Marko Rosenbaum in Jos. Dompieri po K 5000; Gaston Levi, Marija Sancier, C. Garceh in Ivan Schreiner po K 4000; Arnon Pohorgles in poštno hranilno in posojilno društvo po K 3000; Dečič Ivan Beltrame, Anton Gomzy, Opčine, V. Lau Iv. Heuber & sinovi, Neimenovan Iv. Zanier Ubal Zenier, Mary Zenier, dr. Jos. Nedopil, inž. Rudolf Göbel, P. Ostendorf, N. N., Ferdinand Loidschneider, Cassa rurale di prestiti e risparmio (Poreč) in N. N. po K 2.000; Franc Suerz K 1.800; W. Pötter K 1.200; inž. H. Corelli, Josipina grofica Muratti Bartoli, Terza Verbančić, Marija Frotnik, Neimen., S. Jenko, Iv. Neckermann, Katarina Vatovec, Hedv. Eitenberger, Hel. Wittler, Mavričij Hofmann, Katarina Zotter, Pavla Jankovič, Just Zurch, davčna občina Grožnjana, ustanova „Armen“, ustanova „Dubaz“, G. M., Maksim Ivancich, Jos. Zohmann, Konr. Untertrauner, Pavel. Giurjevich, L. Benque, Matilda Sutter, C. A. Mohovich in Franc Appolynio po K 1000; 47 uradnikov špedic. družbe „Adriatica“ (kojih imena so bila že objavljena) K 16.200

Zenska v službi vojne. Ženski spol smo imenovali vedno slab spol. Sedanja vojna izpremeni tudi tozadene nazore, gotovo pri vsakomur ki globlje motri današnje razmere. Zakaj na vseh poljih javnega dela stoji ženska na svojem mestu v današnji težki dobi. Ali nismo videli in čitali stotine slučajev, da so ženske na strani svojih mož v krvavi ples in zvesto vztrajale celo v bojni črti? Kako je vplivalo to na pogum, kako ga je vedno znova podžigalo in povzdigalo! Slišali smo o junaških činih mladenk, ki so celo v trenutkih največje nevarnosti dokazale svojo odločnost in silo duha! Koliko jih je ki so si vled svojih zaslug pridobile odlikovanja in so postale celo — šarži! Se veliko več pa je onih, ki so iz človekoljubja posvetile svoje sile vojni službi, ki so kot samaritanke šle na bojišča in v bolnišnice, lečti ranjencem bolečine z dejanjem in tolažbo. S samozatajevanjem, vrednim velikih časov, izvršujejo svoj težavni posel, brez oziroma na svojo osebno komodnost. Brez dvoma pa izvršujejo glavno nalogo tiste žene, ki so po odhodu svojih mož kot matere in gospodinjke posvetile vse svoje moči na eni strani bodočnosti svojega naroda, vzgoji mladine, na drugi strani pa nemotenemu vzdržanju in napredku gospodarstva, osobito kmečkega. Ravno v zadnjem oziru nam je žele vojna dala poznati vrednost ženskega dela v polnem obsegu. Kje je bilo vzeti namdomestilo za stotisoče mož in mladeničev, ki so naravnost od pluga morali k puški, da se ne ustavi voz javnega življenja? V kolikih slučajih je moral v vojno oče, brat in sin! Njih dolžnost v gospodarskem življenju prevzeti, je bila naloga žene. Domače gospodinjstvo je bilo do sedaj njen detokrog, naenkrat pa je morala ven na polje, na travnik, v vinograd, v gozd — in podvojnji, potrójiti je morala svoje delo. V vseh slojih prebivalstva in vseh panogah gospodarskega življenja smo videli, kaj pomeni udano delo ženske za obstoj rednih razmer. Kaj bi bilo z žetivjo prvega vojnega leta, da niso kmečke ženske takoj krepko prijele za plug in za motiko? Da smo gospodarsko vzdržali, je to v prvi vrsti zasloga naših žen. Pokazale so, da ne „nosijo hlač v zakonu“, le, če je mož doma. Ko se povrne mir v naše dežele in žena zopet k svojemu ognjišču, ne bomo smeli več tako zasmehljivo ko dosedaj govoriti o slabem spolu. Zakaj jeklena je postala ženska vojna v trdem življenjskem boju in ženski spol je, sicer na drug način nego moške, v polni meri izpolnil svojo nalogo v obrambi države. Naše ženstvo se lahko s ponosom imenuje — armada zaledja.

Posojilnice in invalidi. „Zadruga“ piše: Kdor pozna razmere, ve, da je za one rezeve, ki prihajajo iz vojne nesposobni za samostojen zaslužek, oziroma za prejšnji poklic, še razmeroma slabo preskrbljeno. Kaj hoče n. pr. početi rudar, ki ne razume nobenega drugega dela, in ki pride iz vojne s težko poškodovano desno roko ali celo brez nje? Ali mizar? Čevljar? Je sicer res, da so za te razne invalide ustanovljene šole, toda za vso veliko množico teh rezev ni prostora tam; mnogi so pa tudi že prestari, da bi se mogli z uspehom učiti za kak nov poklic, ki bi ga mogli še izvrševati. In vendar je dolžnost vseh, ki se nahajajo v zaledju, da vsaj nekoliko odpomrejo bedi, ki jej bo izročeni marsikateri invalid, ki s borno invalido penzijo seveda ne bo mogel izhajati niti par mesecev, če ima n. pr. še rodbino. Zato se je v zadnjem času začelo ribanje za udeleževanje človekoljubnosti premožnejših slojev v tem smislu, da bi se razni bogataši zavezali, da bodo do svoje smrti prispevali letno n. pr. po K

300 za invalide. Uspeh te akcije dozdej sicer ni bogvekak, vendar pa je upanje, da se tem potom vsaj nekemu številu vojnih po-habljenecv seže pod rama. Ni dvoma, da so tudi naši denarni zavodi dolžni državi in človeštvu, da v tem oziru izpolnijo svojo dolžnost, kajti vojna je rodila zanje novo točko za njih pravila, na katero bo ustanoviti morda nihče ni mislil. In s ponosom lahko vsak denarni zavod v š. o. namenih zadruge vpiše tudi točko: podpiranje onih, ki so v izvrševanju svoje domovinske dolžnosti postali nesposobni za izvrševanje poklica, oziroma za vsako delo. Če vsak denarni zavod da iz čistega dobička, recimo 300 K letno za podpiranje enega invalida v svojem okolišju, s tem še ne pojde na kant; člani zadruge in člani nje načelstva pa imajo ponosno zavest, da so vsaj nekoliko pripomogli k ublaženju bede, da so marsikateri bridki solzi obupa zaprli pot. Naj bi vsi naši denarni zavodi vpoštevali ta predlog na prvem obnem zboru, ko se bo razpravljalo o razdelitvi čistega dobička!

Svarilni signali.

Sedanja vojna je že prinesla državi velik triumf, ki je po našem naziranju večjega pomena, nego najsilnejša zmaga na bojišču: zmago nad navskrižji, ki so v normalnih časih ločevala narode države v nasprotni si tabore. Dejstvo, da je skupna domovina ogrožena, je združilo narode pod isto zastavo kot zveste boj-njike za isto skupno stvar. Kar je narode ločevalo, različni nacionalni interesi, je izginjlo in združuje jih misel skupne obrambe.

To je največji triumf za našo državo: tako sijajno posvedočeni smisel za državno skupnost, tako globoko ukoreninjenost, da v časih nevarnosti narodi reševanje vprašani medsebojnega razmerja v hipu odlagajo na poznejše čase, ko medsebojno obračunavanje ne bo nikakor tangiralo pozicije in moči države.

V usodni zmoti bi bil seveda oni, ki bi si po sedanjem vedenju avstrijskih narodov domneval, da se odpovedujejo svojim aspiracijam, torej tudi svojim zahtevam, ki jih morejo stavljati do države na podlagi nje osnovnih zakonov, da ne bodo več zahtevali od države pogojev in jamstev za svoj narodni obstanek, svoj nacionalni, kulturni in gospodarski razvoj. Narodi se niso odpovedali zahtevi po svobodnem samosvojem življenju v okvirju monarhije! Doprineli so le državi to žrev, da so začasno zapostavili vprašanja svoje ekzistence in pozicije v notranjem življenju, dokler ne bosta državi zasigurana moč in pozicija.

Na to stališče se je postavila tudi država, ko je po izbruhu sedanje silne borbe izdala direktivo, naj se ne dopuščajo nikakrj pojavi, ki bi mogli vznemirjati na drugih straneh ter kvariti dispozicijo so-bojevnštva vseh narodov.

Med narodi monarhije smo se posebno mi južni Slovani pokorili tej zahtevi od prvega začetka pa do danes. Naša politična vodstva, vse naše politične organizacije in naše časopisje — torej glavni predstavitelji narodne volje in narodnih interesov — so se lojalno izogibali vse-mu, kar bi moglo neprijetno zadevati ali vznemirjati na drugih straneh. Naše politično življenje in snovanje miruje od začetka vojne sem.

Tako tudi pri Čehih: Pazno smo zasledovali vedenje češkega časopisja in konstatirati moramo, da ni stopilo iz rezerve niti tedaj, ko so se začele pojavljati iz-vestne zahteve in izvestni programi za bodočnost — zahteve, ki niso v skladu z jasno in decidirano izjavljeno zahtevo državne uprave: naj narodi v času velike borbe ne motijo divne harmonije v zvestobi in skrbi za državo.

Češki časopisi so se omejali le na beleženje takih neljubih pojavov in niso reagirali. Se le v zadnjih časih so se začeli oglašati. Ali tudi sedaj ne z nameni vojevitosti, ampak le — svarjenja.

»Narodni politika« n. pr. je svarila in opominjala, da bi take zahteve izzvale v bodočnosti hude parlamentarne boje. »Venkov« je izjavil, da bi morala njegova stranka — čeških agrarcev — zavzeti nasproti tistim programom absolutno odklanjajoče stališče. »Stranka smatra sedanj čas — tako je svaril »Venkov«, — kot absolutno neprimeren za debate, ali celo za reševanja vprašanja upravne reforme, in zato tudi odklanja vsako raz-pravo in diskusijo o teh predlogih! Po-čakajmo, da pride zopet čas in da rešimo poprej vprašanja, ki nam jih naloži voj-na sama v preobli meri. Potem še le bo možno, da bomo s potrebnim mirom in prevdardkom na podlagi resničnih okolno-sti razpravljali o reformah naših notra-njih razmer.«

Slično so se odzivali tudi drugi češki listi vsled objave tistih programov in zahtev. Niso bili to glasniki boja, marveč le svarilci, naj se ne moti božji mir med narodi, ki je za državo najvišja potreba v sedanjih težkih časih.

Posebno tolažiliv pojav pa je, da so se tudi na tistih straneh, od koder so prihajali tisti programi in tiste zahteve, oglašali svarilci. Posl. Steinwender je n. pr. opozorjal dotične avktorje, da bo treba njihove zahteve revidirati. Dunajska »In-formation« je objavila članek, kjer z velikim zadovoljstvom beleži sijajne uspehe složnega dela Čehov in Nemcev za namene »Rdečega križa«, ter pripominja: »Ravno ta silajni uspeh kaže kaj nazor-no koliko bi se dalo doseči na Češkem »viribus unitis«, ako bi tudi v socialno in politično vsakdanost našla pot misel patrijotične vzajemnosti ob zapostavljanju — ne morda resničnih narodnih po-

sebnih interesov — ampak le narodne nadutosti in predsodkov, ki se jih poslu-žuje! Od izbruha vojne sem se je dogo-dilo marsikaj, kar je zlasti na Češki strani občutno in ne v zaželenem smislu vplivalo na narodno razpoloženje! — Na to izvaja, kako da je v tem večje zadošče-nje, da so predstavitelji vladne oblasti na Češkem najskrbneje pazili s svojim vedenjem, da so vsakemu krivemu tola-ženju izpodnikali tla. Niti najmanjše se ni zgodilo, kar bi moglo kakor-koli opravičevati kake skrbi ali bojznosti. »Pravna podlaga — tudi narodno-politična, — je ostala ista, razmerje vlade in nje orga-nov napram narodnim vprašanjem se ni nikakor izpremenilo. Isto spoštovanje in čišlanje do vseh narodov države, ki jim je enakopravnost in enakovrednost za-jamčena v državnih temeljnih zakonih, se mora s posebno skrbjo čuvati zlasti v težkih časih, kakršnji so sedanj!«

»Dunajska korespondenca« »Zentrum« pa je naslovoila posebno posvarilo na mi-nistra izven službe in člena gosposke zbornice dra. Baernreitherja, ker se je udeležil nekoga zborovanja na Dunaju, kjer naj bi ratificirali neki program, izde-lan po »nemškem klubu«. Rečeni vir oz-nača ta program kot produkt burškozne komersne politike. Tako fina politična glava, kakršnja je dr. Baernreither, da bi bila morala vedeti na prvi pogled, da gre tu za neizvedljive zahteve. Ze uve-ljavljanje takih zahtev deluje vznemirje-valno!! Obžalovati je — nadaljuje »Zen-trum« — da se ravno tisti politiki, ki naj bi po svojem stanu, svoji naobrazbi in tradiciji blažljivo vplivali na narodni spor, »stavljajo à la suite ekstremnežem in s tem prispevajo k poostrovanju narodnih nasprotstev, katerih ublaženje je ravno sedaj tako nujno potrebno. Končno obza-luje naš vir, »da nemško veleposelstvo molči k tem čudnim pojavom in s tem dopušča domnevo, da ne trpi le takih ek-stratur svojih članov, marveč da jih odo-bruje!«

Vabi nas in vleče, da bi tudi mi rekli kaj iz svojega. Teško se premagujemo. Vendar bodi! Pokorimo se misli na mir za državo na zunaj, in mir za narode v nje notranjosti. Izražamo le željo, da vsi tisti, činitelji, ki s svojim vedenjem in postopanjem morejo dati narodom, ta mir — ne bi prezirali takih svarilnih signalov!

Slika iz vojne.

Med sovražniki, Bernski »Bund« opisuje v svojem izdanju 2. t. m. prihod prvih dveh vlakov ranjenih in bolnih vojnih ujetnikov, ki so prispeli v Švico, da okre-vaajo tamkaj. En vlak je prispel iz Lyona, drugi iz Kostnice. List piše: Nemški vlak je dospel na bernski kolodvor točno o polni treh popoldni in se ustavil vstric francoskega vlaka. Mahanja z rokami in pozdravljanja med »sovražniki« ni bilo ne konca ne kraja. Mi smo bili veliko bolj začudeni zaradi tega srečanja, kot pa oni sami, ki so se zadnji dve leti privadili marsičemu. Nekaj pa jih vendarle preseneča kar najradostneje: prisrčni sprejem. Vseprek vojnosoivo oblečeni Nemci napravljajo izboren vtisk. Plavo-lasči, tihi, mirni obrazi. Hitro razdajamo darove, kolikor jih imamo, in takoi se za-čenjajo pogovori. Ne smem se ločiti od prvega voza. Vojaki v tem oddelku, skoraj sami dijaki, vprašujejo v dobri fran-coščini, kako se pravzaprav imenuje po-staja, in so prav tako začudeni kot raz-veseljeni, ko čujejo nemški odgovor »Bern«. »Potujemo že od zadnjega tor-ka, ko smo se odpeljali iz severne Afrike. Človek se nauči odrekati se marsičemu. Bili smo dolgo časa v skrbeh, odkar nas je pred poldrugim mesecem obiskala švi-carska zdravniška komisija. Toda sedaj je vse dobro.« Vprašal sem, kako so jih sprejeli v Ženevi. »O, to je bil naš najlepši dan skoraj od dveh let sem. Ljudje so bili tako prisrčni, preobspali so nas s prijaznostjo in dobrotu.« Sodba je povsod ista. Z veliko vnmemo povprašujemo, kam so namenjeni. »V Weesen. Ljubek kraj, mir, solnce, dobri ljudje!« Zadovoljni so: »To je res vse, česar si želimo. Čtiva, od-počitka!« Pošljite nam časopisov; do davi nisimo vedeli ničesar, kar se godi na svetu.« Z vnmemo povprašujemo tudi po vojnem položaju. V tem pa se je med »sovražniki« pričel vesol pogovor v fran-coščini. Nemški dijaki so pričeli. »Ali ste dobro potovali?« — »Hvala, izbornu.« — mudili v Kostnici? Ali ste sedaj zadovoljni?« — »O, zelo, zelo!« — Ali ste bili tudi v Nemčiji zadovoljni?« — »Večino-ma, hvala;«

»Kam pridete?« — »In vi?« Tako gre razgovor lepo mirno in veselo semtertja. Tugapat se kdo pošali in po vozovih se oglaših hrupen smeh. Zaradi Verduna se pripravajo malo. Fran-cozi trdijo, da se umikajo Nemci!

odgovarjajo: »Nasprotno!« »Kedaj bomo zopet imeli mir?« kličejo Nemci. »Ze da-nes, če vi hočete!« se glasi odgovor. De-set minut postanka za Nemce je poteklo, par minut pozneje oddrda francoski vlak v nasprotni smeri izpod kolodvorske lope.

Darovi.

Darovi, došli ces. komisarju, Za Rdeči križ; Stavbinsko podjetje Ivan Martelan K 200, zavarovalna družba »Croatia«, tržaška podružnica K 100, med učiteljskim osebjem in učenci mesine ljudske šole v ulici Giotto tekom tedna Rdečega križa nabralih K 67-10, učiteljsko osebo mestne ljudske šole ustanove Eljija bar. Morpurgo K 10, Neimen. K 5, Karel Bailo K 5. — Inž. Jurij Polli je daroval K 10 v korist zdravniške postaje.

MALI OGLASI

so računajo po 4 stot. besedo. Masno tiskane besedo se raču-najo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotinik.

Fotograf Anton Jerkič postuje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via dello Poste 2469 št. 10.

Kupujem zaklje vsake vrste. Jakob Margon, ul. Solitario št. 21 (pri mestni bolnišnici) Prva slovenska trgovina. 250

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, pipe, milo, gumijevе podpet-nike, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisemski papir, kopirni svinčniki, zaponke, prstani rdečega križa, krema za brado, žlice, razna rezila, robni, mrožice za brke, pletanino, srajce, spodnje hlače, ogledala, ustašice, razne glavničke, zaponke »Patent Knopfe« in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolo št. 19. 62

Vino belo naravno ima na prodaj Go-riško vinarско društvo sedaj v Prvačini in v Kobdilju po zmernih ce-nah. 138

Kupujem vino belo po K 16, sivo po K 9 kg, volnena pokrivala po K 4, bombaž po K 2. — Prodajalna ulica S. Giovanni št. 10. 271

Melasna krmila za živino

razpošilja v vrečah po 50 kg deželna centrala krmil v Ljub-ljani Turjaški trg št. 3. — Cena je 35 K za 100 kg.

Parna pralnica in likalnica HARTMANN & Co. Trst, ul. Zonta 8 vogal ul. Valdirivo 29 izvršuje točno in hitro vsa naročila. — Silne stvari se izvrši v 4 do 8 urah.

Ces. kr. priv.
Avstrijski kreditni zavod
za trgovino in obrt
(I. r. priv. Stabilimento Austriaco di Credito per Commercio ed Industria)
Podružnica Trst, Trg Marije Terezije št. 2
se bavi z vsemi bančnimi posii toliko tukaj, kolikor na Dunaju VII. Zollergasse 2 (Naslov za brzojavke na Dunaju »Filcredit«)
Sprejema vloge na vložne knjižice in jih obrestuje do nadaljne odred-be po 3/75% (rentni davek plača zavod sam) kakor tudi vloge na tekoči račun po pogodbi.
Blagajna je odprta od 9-12 in od 3-5 pop.
Vrhutega uraduje oddelek za var-nostne celice (safes) v Trstu od 10—12 predpoldne.

Riunione Adriatica di Sicurtà v Trstu
(Lastna palača)
ustanovljena leta 1838.
Zavarovanja proti škodi, povzročeni po ognju strel in eksplozijah.
Zavarovanja steklenih plošč proti razbitju.
Zavarovanja proti tatrinu z vlomom.
Zavarovanja pošiljatev na morju in po suhem.
Življenjska zavarovanja v najrazličnejših kombi-nacijah.
Delniška glavnica in rezerve dne 31. decembra 1914 K 190.678.102-63
Stanje zavarovalne glavnice na življenje (31. 12. 1914) K 558.907.957.
Odkar obstoja družba, je bilo v vseh branah iz-plaćano na škodah K 844.121.137-60.
Zastopstva v vseh deželnih glavnih mestih in va-žnejših krajih Avstro-Ogrske monarhije.

Zaloga dalmatinskega vina
lastnega pridelka iz Jesenic pri Omišu
Filip Ivanišević
ulica Carintia št. 18, Telefon 14-05
Prodaja na drobno in na debelo.
Gostilna-Buffer v ul. Nuova št. 9, v ka-teri toči svoja vina prve vrste.

Mestna hranilnica ljubljanska
Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.
Največja slovenska hranilnica
Koncem leta 1915 je imela vlog K 48,500.000
Rezervnega zaklada „ 1,330.000
Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po
4 1/2 %
brez odbitka. Hranilnica je **pupilarno varna**
in stoji pod kontrolo
o. kr. deželne vlade.
Za varčevanje ima vpeljane ličene
domače hranilnike.
Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem prot 5 1/4 %, izven Kranjske pa proti 5 1/2 % obrestitv. tr. proti najmanj 1/4 % odplačevanju na dolg.

OBRETNOSTNA MERA NALOŽITE OBRETNOSTNA MERA nad 6%.
svoje malo ali skoro nič dobičkonosne prihranke v visoke obresti in vsako varnost nudeče
četrto avstrijsko vojno posojilo.
Prijava sprejema in daje pojasnila
Živnostenska banka, podružnica v Trstu
Via Maria Teresa 20. Lastna palača. Od 9-12 1/2 in od 3-5.